

Зимова прогулянка

автор Юрій Гарак

Зимова прогулянка

автор Юрій Гарак

м.Тернопіль

Пухнастик ще спав, прикривши носик пухнастим хвостиком. Вчора він прийшов з прогулянки із забрудненими лапками. Хоч як котик не старався йти по опалому листі, але все одно коли-не-коли доводилось ступати по осінніх калюжах. І тому після прогулянки прийшлося водою змивати бруд із лапок.

Аж ось Пухнастик позіхнув і прокинувся. Вставши і вмившись лапкою, наш руденький герой підбіг до своєї мисочки із смачненьким сніданком. Наївшись, котик вирішив прогулятись. Але згадавши, як після вчорашньої прогулянки йому довелось митись мокрою водою (яку не дуже любив), ця думка відразу відпала.

І тому руденький вирішив обмежитись спогляданням двору через вікно.

Вистрибнувши на підвіконник, Пухнастик завмер від здивування! Весь двір був встелений білою ковдрою. Жодного опалого листочка не було видно на землі, де й поділись брудні неприємні калюжі. Білою ковдрою були вкриті й усі дерева, а між гілками весело стрибали пташки із червоними животиками. Пухнастик раніше ніколи їх не бачив. Адже майже всі вони відлітали у теплі краї, окрім горобців, ворон, голубів, та деяких інших.

Котик зацікавлено за всім цим спостерігав, аж раптом почулось:

— Привіт!

Пухнастик повернув голову, але нікого не побачив.

— Агов, привіт, це я Промінчик!

Знов почулося десь збоку. І за вікном на білій ковдрі немов би сотні іскринок затанцювали.

— Привіт ,— відповів котик.

— Виходь гуляти, — запропонував Промінчик.

Пухнастик вийшов надвір і обережно ступив на білу ковдру. Лапки одразу ж занурились. Покривало виявилось пухким і прохолодним.

— Сміливіше, — підбадьорив його Промінчик. — Ти що ніколи снігу не бачив?

— Не бачив, — відповів котик. — А що таке сніг?

— Сніг, — продовжив Промінчик, — це коли зимою багато - багато сніжинок летить на землю, вкриваючи усе білою ковдрою.

— А що таке сніжинки, і звідки вони беруться? — запитав Пухнастик.

— Сніжинки, — це краплинки замерзлої води. Коли стає дуже холодно, високо у небі вони замерзають і падають на землю.

— Дуже цікаво, — відповів котик.

Раптом біля них пролетіла зграя пташок із червоними животиками.

— Що це за пташки? Я таких ніколи не бачив! — сказав Пухнастик.

— Це снігурі, вони прилітають тільки зимою, коли стає дуже холодно.

— Але що вони зимою їдять? — запитав котик.

— А їдять вони дрібні горішки, насіння ялини, сосни, хмелю. Також люблять ягоди калини, горобини, але з'їдають тільки насіння, м'якоть викидають.

А ще спеціально для таких пташок люди зимою роблять годівниці. Насипають в них зернята соняху, пшениці, гарбузове насіння та багато інших смаколиків.

Котик зацікавлено слухав Промінчика, одночасно спостерігаючи за зграйками снігурів, що весело перелітали з дерева на дерево, обтрушуючи з гілок сніг.

Зненацька Пухнастик відчув, що щось прохолодне торкнулось його носика.

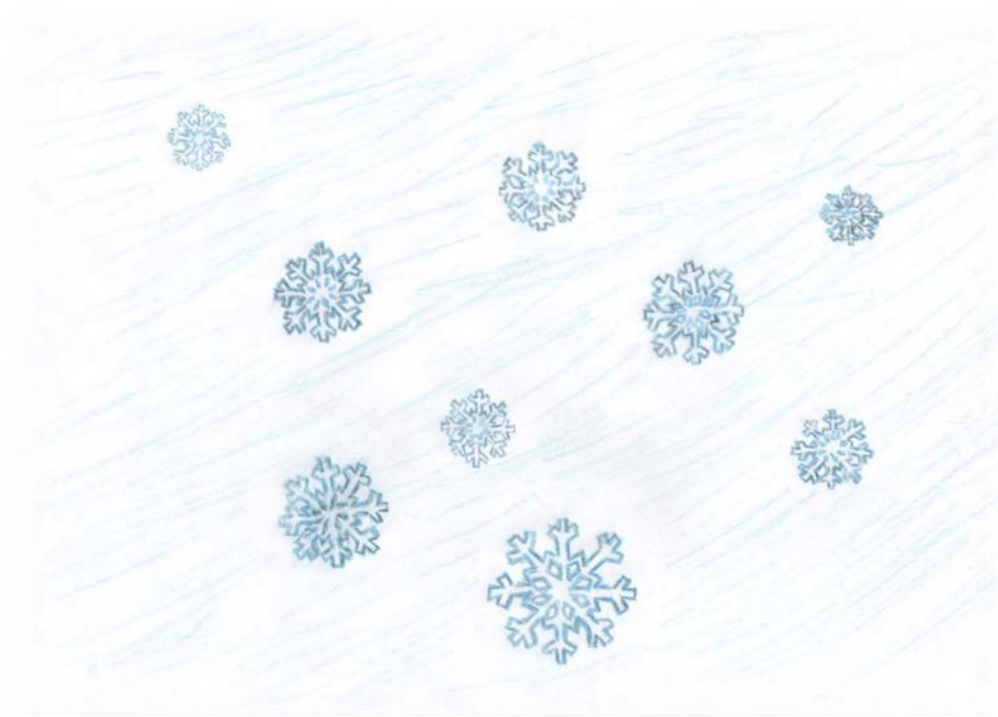
Він поглянув на нього і побачив сніжинку, яка швидко розтанула залишивши лише мокрий слід. Невдовзі недалеко пролетіла ще одна, потім ще і ще. Все навкруги було огорнуте білими сніжинками.

— Пухнастику, мені вже пора повертатись, — долинув голос Промінчика, — завтра ще зустрінемося. До побачення! — і Промінчик полетів додому. Котик сидів і зацікавлено дивився на падаючий сніг.

Він висунув свій язичок, і на нього одразу ж впала сніжинка, яка одразу перетворилась на краплинку.

Скуштувавши її, Пухнастик переконався, що це звичайнісінька вода.

Ще трохи подивившись на падаючий сніг, котик попрямував додому час-від-часу обтрушуючи з рудої шерстки сніжинки.

